

"EDINOST"
izhaja po trikrat na teden v šestih izdajih ob torkih, petrkih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večernje pa ob 7. urji zvečer. — Obujno izdanje stane: za jedan mesec L. 1.40, izven Avstrije L. 1.40 za tri meseca . . . 2.60, 4.— za pol leta . . . 5.— 8.— za vse leto . . . 10.— 16.— Na naročbe brez vrednosti naročnine se za javimo osir.

Poznanišča številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po št. nr., v Gorici po št. nr. Sobotno večernje izdanje v Trstu št. nr., v Gorici št. nr.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Bismarck-Viljem!

Kadar se gori v blaženi Nemčiji prijeti kak „izvenredni slučaj“, tedaj sme biti uverjen vsakdo, da je zvita pruska špekulacija zopet nekaj izumila, kar je uategne donašati dobička. Saj menda malo katera država na svetu ima več vzroka skrbeti za svoj obstanek na nonaraven način, nego baš ta občudovanja vredna Nemčija. In vsi taki pojavi, izvirajoči ali naravnost iz možjan kakega odličnjaka, ali pa njegovih državnikov, raznašajo se pôtem podmitene prusko-židovske žurnalistike med svet v podobi našemljenih „bab-bab-ov“, da svet strmi in pné ušesa, če: Nemčija se zopet giblje!

Ali hokusokus, ki je v minolih dobach pri neveščem svetu napravljal vsikdar mnogo hruma in šuma, menda nima več čarobne moči in ves trezni svet se danes tacim poskusom „črnega umetnika“ le pomilovalno smeje, ali jim obrača zaničljivo svoj hrbet.

In nekov tak poskus je baje „zavratno“ pobotanje nemškega cesarja Viljema se starim igralecem — Bismarcom.

Kdo, komur je količaj daru razmotrivi politične homatije, ne izpoznavata v prvi hip, da je to sporazumljene proračunjen poskus, oslabeti rusko-francosko prijateljstvo, ali je celo popolnoma razdreti? In to upajo doseči merodavni krogri s pomočjo Bismarckovo, in sicer v svoji domišljiji, da uživa Bismarck na ruskom dvoru neoslabljene simpatije.

Zares, misel ne bila bi slaba in še boljša je volja, a meso, — meso...?

Rusija — in to reprezentuje v prvi vrsti ruski car in potem zavedni ruski narod — Rusija je o naklepih Nemčije, naperjena proti njej, oziroma njenemu obstanku, davno že do dobrega poučena; in to, kar ve o Nemčiji, gotovo ne pozabi nikdar. Rusija dobro ve, da je nemškemu cesarju in, kot nemškemu narodnjaku, tudi lisjaku Bismarcku grozno na tem ležeče, da nemški element v Rusiji ne izgubi temelja, marveč da se kar največ mogoče širi in uplija na rusko politiko in socijalno življenje. Ako se vzame v poštev izrek nekega nemškega državljanja, (in kateri izrek nemškega državljanja ne odmeva v sreih vseh Germanov, živečih kjer si bodi po svetu?), da je ob času vojne z Rusijo vseh 30.000 za vojno zmožnih, v Rusiji živečih nem-

ških sinov, postaviti v boj proti Rusiji, potem ni težko razumeti, kam merijo taki poskusi: zagojzdi se v meso ogromne Rusije in razstreliti njen truplo z dinamitom ostudiških pruskih spletka. — To jedino je politika prvega in poslednjega Prusa!

Seveda meri pruska politika tudi na to, da odstrani od Rusije vse njene prijatelje in zaveznike, v prvi vrsti seveda — Francijo; in to iz strahu pred vojno z obema silnima državama. Kake posledice bi taka vojna za Nemčijo morala imeti, to dobro vesta Viljem in stari Bismarck. ▼ drugi vrsti pak je treba tudi paziti, da se z Rusijo necega lepega dne, naveličana zopernega jarma pruskega prijateljstva, ne spriznati Avstrija, ki ima gotovo dovelj vzroka do tacega koraka. Ako bi se Avstrija porazumela z Rusijo, popihal bi veter najedenkrat ves tisti, pruskih bakterij napolneni vzduh, ki veje po naši državi in dela toliko nezdravih razmer med narodi, živečimi takoj rudeč-črno-žoltih kolov; in izmuznila bi se mastna ščuka Avstrija iz rok pruskega ribiča, ki jo — danes še! — tako trdo tišči v svoji pesti, da od tega stiska skoro dihati več ne more!

No, upati je pač, da je previdnost ruskega cara in ljubezen njegova do svoje „svete Rusije“, in ob enem tudi njegovo naravno prijateljstvo do Avstrije in Francije večje, nego zvijača pruskih tihotapev ter da smemo Slovani z ozirom na take in jednak pruske manevre popolnoma mirni biti.

Točnost dež. odbora istrskega.

Interpolacija posl. Mandiča in tovaršev stavljenja v VIII. seji dež. zboru istrskega dne 1. februarja 1894 na dež. odbor istrski.

Občinsko poglavarstvo v Tinjanu prijavilo je deželnemu odboru istrskemu z italijski sestavljenim dopisom z dne 20. junija 1893, da so na okrajni cesti Pazin-Poreč tukoma Tinjansko vasi nastavljeni občestni kameni jako slabo izdelani in pomanjkljivo usajeni, ter da ne služijo ni v lepoto ceste, še manje pa v varstvo ljudi in živine.

Ker na ta svoj dopis omenjeno občinsko poglavarstvo ni dobito odgovora ali kako rešitev, obrnilo se je z drugim italijanski sestavljenim dopisom z dne 4. avgusta 1893 do tega slavnega odbora prosič, da se omenjeni nedostatki na okrajni cesti Pazin-Poreč, in to tukoma vasi tinjanske, odstranijo s tem.

Tonica. Ah, kaj bogat, kaj zal, ako pa nima manéro, manéro, oče! (sede na naslonjajoči ter si pahlja z robov lice).

Prelaznik. Manéro? Kaj treba ženini manéro! Denar je vse! Nu, in kakav naj bode človek s tvojo — „maniero“?

Tonica. Manéra je: da človek zna, kaj se spodobi; manéra je, da je mladenič, ki običa deklico z namenom, da bi jo vzel v zakon, — da se vede!

Prelaznik. No, no, in kako se je komu veste pri tebi, grofica?

Tonica. Nič pikanja, papa!

Prelaznik. Oče mi rečeš, a ne papa!

Tonica. To je manéra in pri tem ostane! — Ali naj se sramujem biti mej prvimi v mestu! Ali naj se dam zaravnati nazivati „kraljica krasotice“ našega daleč sloveškega mesteca? In to Vam je znano, da nadkriljujem, kar se tiči lepote in razuma, hčere najboljih hiš našega mesta? O, in tudi njim je znano, njim, ki me zavida zaradi teh darov duha in prirode, katerih nedostaje njim; in njim blagim, plemenitim mladeničem, bivajočim v rajskem našem zavičaju, tudi njim je to znano

da se postavijo dobro izdelani in trdo usajeni občestni kameni.

Ker se deželni odbor ni oziral tudi na drugi dopis rečenega poglavarstva, pisalo je to poslednje v isti zadevi deželnemu odboru dne 29. novembra 1893 v tretji in zopet v italijanskem jesiku, prosič zajedno, da bi se odpotal na lico mesta strokovnjak, ki naj bi vse ogledal in ukronil potrebno, da se neodgovarjajoči občestni kameni zamenjajo z dobrimi in trdnimi, kakorči se nahajajo povsodi na cesti Pazin-Poreč.

V isti zadoviti govoril je občinski glavar tinjanski opetovan z jednim članom tega slavnega deželnega odbora; in vsakokrat se mu je obečalo, da se to zlo odpravi čim preje, a zgodilo se ni čisto nič. Menda pa se je reklo občinskemu poglavarju v Tinjanu, da je tiste občestne kamene komisijonalno ogledal zemljemorec deželnega odbora — ali isti neodgovarjajoči in raspokani kameni stoje še vedno na svojem mestu, o čemer so se podpisani sami prepričali nejava.

Podžetnik, ki je prevezel dodeljanje rednih občestnih kamenov in jih tudi dovršil po svojo, smeje se in roga na vse pritožbe ljudstva in občine, češ, da je pri tem v malo dneh zaslužil nekoliko stotin goldinarjev.

Zaseban vsega tega vprašajo podpisani:

Ali je deželni odbor sploh kaj ukronil, v tej zadevi; ako ni, kako opraviči svojo nemarnost; in ako je kaj storil, zakaj ni o tem kaj priobčil občini?

Mandič, Baroč, Jenko, dr. Volarič, Spinčič, dr. Laginja, Flego.

Političke vesti.

Za 50letnico vladanja Nj. Vel. cesarja.

V včerajšnji seji dunajske trgovinske zbornice predlagala sta vitez Lindheim in Neuber, naj se naprosi predsedništvo zbornice, da prične v soglasju z drugimi merodajnimi faktorji priprave za nekako veliko, splošno koristno podvzetje, v spomin 50letnega vladanja cesarja Franja Josipa I. Zbor je navdušeno sprejel predlog, o katerem pa bodo razpravljati službenim potom.

Na Dunaju bila sta včeraj dva shoda brezposelnih delavcev, katera so sklicali socijalni demokratje. Jeden shod se je vrnil mirno, drugega pa je navzoči policijski komisar raspustil, ker je nek govornik napadal sedanje družbene odnose. Prihodnjih tednov vráili se bodo baje nepretrgoma shodi brezposelnih delavcev.

Razprava proti „Omladini“. Pri včerajšnji razpravi se je nadaljevalo zaslišanje pri-

— ah! — Toda kaj sem že hotela reči, Da, ženin! da, manéra! — Ako mladenič običa deklico, dobro, naj jo običe, a obnašati se mora tako, da ne žali njenega rahločutja, da zna, da smo „stvarice rahločutne“; da je ne privabi rudečice v belo lico, nego tedaj, ako jej odkrije svojo ljubezen.

Prelaznik (ki je s prekrižanimi rokama zrl na njo). Kaj mi tu čelusti!

Tonica. Nič pikanja, papa.

Prelaznik. Oče!

Tonica. Pri tem ostane. Ali to! Pomišljito: ustopi v sobo, ne da bi se dal naznani, ne da bi potrkal: kump, kump, kump!

Na to sede široko — ne da bi mu ponudila stol, in pravi: (oponaša) dober dan! Po pogovoru z vašim očetom prihajam, gospa, do Vas zasnujem za svojo ženo* ter mi poda roko, ki je tako kakor medvedova in govor, govor — kaj govor? o čem govor?

— O samem zakonu!

Prelaznik. Lej, lej! O čem naj govoriti, ki se pride ženit?

Tonica. Ni res! Tega zopet Vi ne umetejete papa...

Oglas se račune po tarifu v petitu; za naslove z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsegava navadnih vrat. Poslana osmrtnica in javnozahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbah.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankorano, ker nefrankorana so ne sprejemajo. Rokopisi se ne vredajo.

Naročnina, reklamacije in oglase sprojma upravnosti ulica Caserma 13. Odprte reklamacije so proste poštine.

„Edinost je mod.“

Izjave istih so bile brez važnosti. Zatem sta se prečitala zapisnika o dveh demonstracijah, kateri ste bili zadnjih let.

Cerkveno-političke predloge na Ogrskem.

Kakor računajo opozicionalni listi je položaj vlade in vladne stranke jako nepovoljen. Vladna stranka steje sedaj z ministri, državniki in duhovniki vred 208 članov; imata torej, ker vse poslance v najboljem slučaju z 193 glasovi, 3 glaso večine. Ker pa ni misli, da bi duhovniki glasovali za vladne predloge in ni dovoljeno, da bi ministri in državniki votirali sami sebi zaupnico, razpolaga vlada v najboljem slučaju z 193 glasovi, je torej že sedaj v manjšini z 27 glasov. Položaj ministerstva ogrskega je torej izredno kritičen in skoro gotovo je, da se izpodtakne ob cerkveno-političkih predlogih, ki ne pomenjujo drugega, nego nov poskus na Ogrskem gospodarjučega židovstva: še bolj potisniti v okove katoliške cerkev in pa ne-majharsko narodnost. Slednji čas bi bil, da se na Ogrskem vadranti verski čuti proti ukrāčanskim načelom, na katerih stoji vse sedanji zistem.

Italija. Kakor poročajo iz Rima, ministarstvo ugiba vedno še, kako bi moglo najbolje pokriti zavajajoči finančni deficit. Med ostalimi štejnimi sklenili so ministri brisati tudi 600.000 lir na proračunu za stroške italijanskih naselbin („Eritrea“) v Afriki. Sicer je ta svota v primerju vsega premanklja razmerno majhna, toda vendar je jedna krpa več na plačetu, ki naj pogrne deficit. — Vojno izjemno sodišče v Messi raspravljalo je včeraj dopoludno o nekem Franju Fineu, obtoženem ščuvanju. Sodišče ga je spoznalo krivim in ga odsodilo na 6 mesecev zapora. Poludne je bila razprava proti Ceraru Orsini, obtoženemu zapeljevanju ljudstva in upora proti orožnikom. Sodišče ga je oprostilo; na 9 mesecev je pa je odsodilo nekega Andreja Malagolija, obtoženega istih zločinov.

— Vojno izjemno sodišče v Palermu je včeraj odsodilo deset oseb zaradi nepokorstično proti ukazu splošnega razročenja na različno kazni in sicer od treh do osemnajst mesecev zapora. V Caltanissetta so odsodili trinajst obtoženih zaradi kršenja razročne naredbe na zapora od 6 mesecev do jednega leta. — Ko spravijo pologoma polovico prebivalstva pod ključ, potem bodo prav gotovo po vsej Italiji »mir«.

Mednarodna zdravniška konferenca pričela je včeraj v Parizu svoja posvetovanja. Ministrske predsednike Pierier pozdravil jo v svojem nagovoru posebno inozemske delegate.

Prelaznik. Oče!

Tonica. Pri tem ostane. Tho! — Mladič, ako običa deklico — naj jo običe, če jo običe! A pričeti mora znati, tako: v prvič, ko sta se srečala nekaterekrati, ali na plesu, ali na ulici — ali v cvetovi prirodi zunaj pod jasnim, milim nebom in ko njiju pogledi pričajo dovolj, da se že ljubita, prinese ob priliki izvoljeni avojega srca knjige, kakov lep romanček, povest, novelico, v kateri se govori o sami ljubezni in zakonu. V knjizico se položi listič, bel, in na listič zapisa se kaka pesemica, ki izvira iz srca pisalčevega za svojo tajno ljubico, — Ona to razume in vraca knjizico, a ni več v knjizici ona pesemica, marveč druga, napisana od njene bele ročice; pesemica, pesemica, ki se na primer tako-če glasi: (vzame iz nedrij listič in čita).

Vse čete, ki jih pri sebi imam, Za sto gradov jih belih ne dam; Pa ko bi pónje pravi prišel, Še sreč po vrhu zastonj bi imel! Prelaznik. Kaj mi tu kvasi?

(Dalje prih.)

Koburšanova soprga je baje nevarno obolela. Iz Sredca poročajo, da je bila dne 6. t. m. tako slaba, da je Koburšan pozval ministre v palačo.

Perzijski šah kralj vseh kraljev, Nasr-Eddin, odločil se je na daljše potovanje po Rusiji in zapadni Evropi tekom prhodnjega poletja. V Rusijo pride vladar „vseh Perzijev“ baje v prvi polovici junija meseca. Govori se, da namerja o tej priliki predstaviti Nasr-Eddinu evropskim vladarjem svojega najljubšega sina, princa Massul-Mirea Zir-El-Sultana in zajedno naznaniti, da je določen prestolonaslednikom v Perziji šahov najstarejši sin, Muzafer-Erdin.

Različne vesti.

Biskup Strossmayer praznoval je minolo nedeljo svojo osemdesetletnico. — Osemdeset let! Dolga doba je to. Blagorjemu, ki je vso to dôbo preživel v trdem delu za obči blagor. In Strossmayer je posvetil vse svoje življenje — bogato na trudu, skrbeh, trpljenju in — veselih, občemu blagru: Strossmayer je živel Bogu, narodu in domovini! Blagor njemu! Blagor mu, ki je v veliki meri deležen božje milosti; kajti posebno milost božja je to, da ga ni upognila teža tolkih let ter da more še vedno mislit, skrbeti in delati za — rod s v. Bog blagoslov blagostno zv. zdro naš!

Nezaupnico grofu Hohenwartu so prijavili Zagrebški listi in tudi Dunajska „Reichspost“.

Umrl je danes zjutraj g. Ludovik Lusner, c. kr. višji carinski uradnik v Trstu, po dolgi mučni bolezni. Pokojni je bil dober rodoljub in pravičen uradnik, pozan v slovenskih krogih. Pokoj njegovi duši!

Škofom v St. Pöltenu je imenovan kanonik dr. Ivan Rössler.

Za družbo sv. Cirila in Metoda nabral je in doposal možki podružnici v Trstu g. Milovan Širak iz Divače gld. 5.50. Ta znesek doposlan je bil že 19. januvarja z naslednjim gesmom: „Tam nekje v Corneville, kjer mrtve srno in muhe žive so žrtve bilo na Tončkov dan, zložilo se je 11 kron za Cirilov dar“.

Italijansko vseučilišče v Trstu. Našega članka o tej zadevi se spominjajo simpatično Zagrebški „Agramer Tagblatt“, „Slovenski Narod“ in Praška „Politik“.

Preplačali so o priliki veselice rojanskega veseličnega odseka gg. I. Martelano 1 gld., J. Turk 1 gld., Sušmelj 20 kr., Gregorič I. 1 gld., Černe 20 kr., Iv. Martelano 1 gld., J. B. 30 kr., N. N. 1 gld. in več drugih gospodov kajih imena se niso mogla zabilježiti. Vsem omenjenim izreka najdražje zahvalo — Veselični odsek.

Popelnčni „corso“. Kakor je že navada v Trstu, ima visoka gospôda, t. j. prava gospôda in tudi denarna, svoj „corso“ sleherno leto na popelnčno sredo pri sv. Andreju. Tudi pri včerajšnji „gosposki“ vožnji bilo je 250 voz, toda zares gosposkih in elegantskih bilo je samo malo številce. Vožnjo si je prišel ogledat tudi nj. ces. in kr. Visokost nadvojvuda Karol Stefan. Zastopana je bila vsa finančna aristokracija; tudi župan dr. Pitteri se je vozil. Ljudstva je bilo ob obrežju na tisoče.

Popelnčna sreda v okolici. Malo je danes ljudij, kateri bi smatrali popelnčno sredo po predpisu kat. cerkev, namreč kot isti dan, ob katerem naj bi se človek spominjal svoje smrti in svojih grehov. Večina lahkoživnega ljudstva smatra dandanes popelnčno sredo kot nekakšen namešček na pust. Saj bi bilo pa tudi res težko kar hkrati prestopiti iz prepustnega, veselega rajanja v trezno vankdanost. Ta „namešček“ se je tako splošno ukoreninil, da misli tudi preprosto, sicer na božno ljudstvo, da mora baš na popelnčno sredo izprazniti kupico pustnega veselja do dna. Tako tudi naši okoličani. Oni si napravijo po starodavnji šagi posebnega slavnatega „grešnika“, katerega sežgo kot nedolžno žrtev vseh pustnih pregrah. Tega slavnjaka imenujejo „Pusta“. Posebno temeljito se vrši ta „ceremonija“ vsako leto pri sv. Ivanu. Tam napravijo pravi in pravečati pogrob „pokojnemu Pustu“. Sprevd se pomika po vsem selu. Na vozu, odčlenim z raznimi zastavami, leži „Pust“, potem pridejo „duhovniki“, zanjimi pa se „jokajo“ predpustni norci, katerih hudomušnost prikripi baš ta dan do vrhunca.

Sprevd se ustavi pred vsako gostilno. Potem vrkejo „Pusta“ na pripravljeno gromado sred travnika in ga med silno buko začnjo. Takó se vrši ta „slavnost“ leta in leta in takó se je vršila tudi včeraj. Prekrasno vreme zvabilo je na tisoče ljudi k sv. Ivanu, v veliko veselje — krémjarjev. — Letos so se žigali „Pusta“ tudi v Št. Jakobskem okraju in sicer na dvorišču gostilne „Agli antichi moreri“ v ulici S. Marco. Živo gibanje bilo je tudi v Škedenju. Vse gostilne bile so prenapolnjene. Povsodi godala, popevanje in — popivanje. No, s tem je za letos pustnemu veselju kraj in največji veseljaki morajo se poprijeti resnobno vankdnega dela.

Ovacija „Il Piccolo“. Ta je tudi nekaj vredna! „Il Piccolo“ se baha, da so mu te dni priredile podoknice — maski; klicale so baje: „Evviva Il Piccolo“. Predpustni pijanci so toraj utrdili „Il Piccolo“ za vse večne čase slavo prve tržaške čenče. Kdo bi mu zameril, da se kar topi v veselju in zadovoljstvu? Letošnji predpust ostane gotovo zabeležen zlatimi črkami v kroniki „Il Piccolo“. Saj drugega mu ni manjkalo nego to, da se tudi predpustne čeme nekako oficijelno uvrste mej njegove čestilce. — Lo to mu utegne nekoliko ogreniti rajsko veselje, da so bili tudi drugi dostojaščeniki deležni takih časti od strani — predpustnih čem. Poroka se nam namreč, da so iste maske, ki so kričale pred uredništvtom „Il Piccolo“, srečalo malo nižje dol — prišigalec uličnih avtistov in da so tudi tem priredile ulično ovacijo, kričeč: „Evviva i pizafari!“ Kdo ne bi bil ponosen na take ovacije in v takem času?

Nebodigatreba.

Nezrečna na železnici. O nezreči, katera se je dogodila včeraj pri Compiegne, kakor javila brzojav iz Pariza (dotično vest smo priobdili v zjutranjem izdaju današnje četvrtine) so 3 osebe ubite in 10 ranjenih. Med ubitimi je nek popotnik iz Avstrije. Trije ranjeni so v smrtni nevarnosti.

Stroški tržaške občine. Mestna delegacija je odobrila te-le stroške: 200 gld. za popravko v stolni cerkvi pri sv. Justu; 150 gld. za popravko v mestni bolnišnici; 6 gld. za nakup nazidne ure v VII. oddelku bolnišnice in 70 gld. za popravko vodovodnih cevi v bolnišnici; 60 gld. za nakup oblike za tri služabnike v pomočni bolnišnici v ulici Leo in 90 gld. za popravek mestne telovadnice na trgu della Valle.

Tržaška zdravniška postaja je izjavila brzojavnim potom svojo sožaljenje udovi pokojnega prof. Billrotha in rektorju Dunajskoga vseučilišča, katero je izgubilo v ranjku Billroth slovredga učenjaka. Naprosila je tudi vseučiliščnega prof. Mozetiča, da bi jo zastopal o Billrothovem pogrebu.

Delovanje zdravniške postaje. Minolega januvarja mesec lekal je 309 oseb pomoči pri zdravniški postaji in sicer v 70 služnjih na postaji sami, 239 pa so bili pozvani zdravniški izven postaje.

Statistika tržaška. Od 28. januvarja do 3. t. m. rodilo se je v Trstu 85 otrok (43 možkih in 42 ženskih). Mrtvo rojenih je bilo 6. Umrlo je 105 oseb (51 možkih in 54 ženskih). V razmerju števila prebivalstva pride 34:18 mladičev na vseh 1000 duš.

Policijsko. Včeraj so prijeli stražarji pri sv. Ivanu, med tem, ko so „pokopavali pusta“, neko „ponočno devico“, po imenu Marija Škrbe, staro 40 let, rodom iz Žužemberka. Ista je prišla menda po — „zašlužku“ k sv. Ivanu. — Ko se je Marička lepo šetal po ulici S. Cilino, opazi jo neka Avgusta Kristič, lastnica neke „hiše“ v ulici Torretta h. 2, pri kateri je „stanovala“ Škrbe, — toda je ušla. „Gošpa“ Kristič se zakadi z drugimi svojimi „devicami“ v Marijo in — udri po njej. — Rešili so jo stražarji. Škrbe se je vedla tudi v zaporu jako nedostojno. Razbila je v svoji „sveti“ jezi celo okna svoje celice. — Pomilujemo g. vodjo policijskega komisarijata v ulici Scuosa, ki mora plačati razbito okno zaradi tega, ker je imel čast varovati pod svojimi krili „deviško“ Škrbe. Da bi bila kaka mlada in lepa, še bi se potolažil, toda za tako . . . ! Brzzzz! — 45letnega delavca Edvarda C. iz Trsta so zaprli, ker je pisan razgrajal v neki gostilni v ulici Acquedotto. — Poveljniku ladije „Karola“, zadrane v novem pristanisce, Nikoli Bubaru, ukradel je neznan tat iz njegove kabine srebrno uro z zlato veržlico, v skupni vrednosti 40 gld.

Krvav protest. Sinoč je sedel v neki gostilni v ulici Punta del Forno 23letai tešak Jakob, po domače „Tata“. Kakor je to v Trstu žalibog že navada, sprli so se pijani gostje med seboj in nekdo je udaril „Tata“ s takozvanim „pobijalec“ dvakrat z vso silo po glavi. Ranjeni zgrudil se je brez zavesti na tla in lice mu je v hipu zaliha kri. Imel je dve težki rani; jedno na sencu, drugo na temenu. Gostilničar je urno pozval Trevesa v pomoč, toda šest pijanih gostov je med tem pograbilo brezavestnega ranjenega in ga nosilo od lekarne do lekarne, katero so bile seveda zvok pozne ure že zaprte. Nezrečni ranjenec je seveda med tem prenašanje izgubil silno mnogo krvi. Konečno se je vendar posredilo Trevesu najti brezumne ljudi. Ranjeni bil je še vedno v nevesti in pol mrtev. Treves ga je dal urno odpraviti v bolnico. — Tri preprialec so baje že zaprli.

Pokušen samomor. 18letna živilja Viktorija D., bivša prodajalka v „Negozio Vienese“ na Borzem trgu, hotela je včeraj popoludne končati svoje življenje s tem, da je isplila čaše petroleja, v katerem je bila raztopila glavice žvepljenje. Nje sorodniki so urno posvali zdravnika iz zdravniške postaje, kateri je dokletu izpral želodec in jo spravil takoj izven vseke nevarnosti za nje življenje. Vzrok, kakor navadno: nesrečna ljubezen.

Brat — ubijalec. Včeraj se je april 37letni kmetovalec Josip Franca v Valmovaču, okraj Buzet, s svojim lastnim bratom. Poslednji je pograbil sekiro in udaril z njim svojega brata s tako silo po glavi, da mu je preklal žrepinjo. Ranjenega so odpravili urno v tržaško bolnico — toda skoraj je neverjetno, da ozdravi.

Nezvest služabnik. Včeraj sta prijela nadzornik policijskih stražarjev g. Nušić in agent Piro 25letnega peka Josipa Blanića iz Rudolfovega, ker je svojemu gospodarju g. Mavriću iznevveril 25 gld. 30 uv. Spremila sta ga v zapor.

Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji slavilo je dne 31. prosenca svojo 25letnico. V ta namen prirejeni koncert s plesom obnosel se je tako po volji. Posebno pa se je odlikovalo „Slovensko pevsko društvo“ in pa tamburaška zborna „Zvonimir“ in „Slovenije“. Slavnost podstacio je s svojo navzočnostjo najimenitnejše tamkajšnje slovanske občinstvo. Zastopana bila so vsa slovanska tamkajšna akad. društva; od bratskega društva „Triglav“ v Gradeu bil je prisoten gospod predsednik dr. Kruščić.

Zivahnost so je, kakor uimevno, najlepše razvila pri plesu, ki je bil v resnicu krasen. Nebrojno parov — Ronacherjevi prostirani prostori bili so skoraj premajhni — v najizbornejših toaletah delalo je na gledalce veličasten utis. — Slavnost izvršila se je v obču zadovoljnost. „Slovenija“ presnova je častno 25letnico, dostenjno v vsakem obziru svojega naroda in svoje akad. časti. To slavnost zapise si društvo z slatimi črkami v svojo povestnico.

Loterijsko številko, iztrebano, dne 7. t. m. V Pragi: 67, 48, 71, 54, 2. V Lvovu: 1, 46, 55, 52, 71. V Hermanovem: 59, 76, 50, 44, 3.

Najnovejše vesti.

Zader 8. Včeraj deželna zborna je vprejela šolski proračun. Italijanska manjšina se pritožuje, da se v istem ne obzira na italijanske šole.

Peterburg 8. Železniški odsek prometnega ministerstva je ukazal raznim železniškim ravnateljstvom, da ne smejo sprejemati žita za Avstro-Ogersko do nove odredbe, ker je nakopičeno na mnogih inozemskih krajih mnogo žita.

Bellgrad 7. Finančni minister Mijatović, hoče poravnati takoj, ko prevzame svoje posle, vse mej Avstrijo in Srbijo še obstoječe diference trgovsko-političke in carinarske pravni; in to na izredno željo ministerskega predsednika Simića, kateremu je namen zatrati sleherno kaš nesporazumljenja v odnosih običnih držav.

Draždani 8. Kralj je obolel na kataru in bode moral ostati več dni v postelji.

Rim 8. Pri današnji maši zadužnici za Pija IX bili so navzoči kardinali, diplomatički zbor in mnogo vernikov. Papež, ki se počuti popolnoma dobro, podelil je odpustek.

Palermo Prebivalstvo Sicilije se čuti tako vsem mirjeno, ker so v poslednjem času na

različnih krajsih otoka našli poskritega dinamita. V neki hiši ulice Viktorija Emanuela v Palermu našli so dve bombe napolnjene z dinamitem. — V provinciji Catania, kjer je bilo že vse pripravljeno za ustank, delili so baje vodje ustaja strelič in dinamit. V Ripostu in Giarru bilo je pripravljenih celo šest topov. — V Marsalu so zasačili dva zaboja, po napovedbi napolnjena z dateljni, v resnici pa z anarhističkimi epis.

Trgovinski brzojav.

Budimpešta. Pienica za spomlad 7.25—7.27, za jesen 7.56—7.57 Korusa staro — — — — —, nova 4.75 — — — za maj; za junij 4.76 — — — Ores za spomlad 6.65—6.68.

Pienica nova od 77 kil. f. 7.25—7.40, od 78 kil. f. 7.45—7.50, od 79 kil. f. 7.55—7.60, od 80 kil. f. 7.60—7.70, od 81 kil. for. 7.70—7.75, R. 5.55—5.75; ores na novi 6.75—7.20.

Ječmen 6.65—9.25; proso 4.20—4.60.

Povpraševanja po pšenici in ponudbe srednje. Prodalo se je 20000 met. stot. po stalnih cenah. Vreme lepo.

New-York. Moka 2.10.

Budimpešta. Spirit, 10.25—10.50.

Havre. Kava Santos good average 101.50, za junij 98—, trg miren.

Hamburg. Santos good average za mare f. 81.50, maj 79.75, september 76.50; trg miren.

Dunajska borsa 8. februarjava 1894.

	danes	včeraj
Državni doig v papirju	97.95	97.85
v srobru	97.75	97.70
Avtrijska renta v slatu	120.35	120.35
v kronah	97.40	97.40
Kreditno akcije	358.50	358.50
London 10 Lat.	125.65	125.55
Napoleoni	9.95%	9.95%
100 mark	61.45	61.35
100 italij. hr.	43.50	43.40

Mladenč,

ki je dovršil gimnazij, isče službo, bodisi kot odgovitelj ali domač učitelj. Spravite tudi kako drugo primereno mesto. Ponudbe pod A. K. sprejema rednito „Edinost“.

Zaloga piva

pivovarne bratov